

Thema

Tijdens een bezoek aan het Hunebedcentrum in Borger werd ik getroffen door de grote variatie in versieringen op de potten en schalen.

Mijn gedachten gingen uit naar de mogelijkheden deze patronen in mijn weefwerk toe te passen.

De eerste resultaten van bruikbare textiel zijn van het getouw gekomen.

Het IJstijdenmuseum in Buitenpost heeft me gevraagd naar aanleiding van mijn werk met het prehistorische weefgetouw, of ik een vitrine in kan richten met het thema:

WEVEN VAN TOEN NAAR NU

Na een half jaar van materiaal verzamelen en teksten maken is de vitrine nu ingericht.

Er zijn potten met motieven, weefmateriaal van toen en nu te zien en mijn weefsels met die motieven.

Ook staat het prehistorische weefgetouw weefklaar met gesponnen wol.

Enkele van mijn weefsels zijn in de museumwinkel te koop.

Weven en verfstoffen

Weven was en is heel arbeidsintensief. De scheringdraden worden gespannen. Om en om hangen deze draden aan gewichten, waaraan ook een trektouw (hevelstok) is bevestigd. Door het gewicht van de stenen zakt nu de helft van de schering naar beneden. De andere draden blijven strakgespannen. Nu wordt er een draad door gehaald en deze wordt met een kam weer stevig tegen de vorige draad aangedrukt. Daarna trek je aan het trektouw waar de gewichten aan zitten. De scheringdraden komen nu boven de gespannen draden te liggen. Nu steek je de inslag er weer door, draad aandrukken, stenen laten zakken, inslag erdoor, draad aandrukken etc. Uiteraard is deze manier weer verder ontwikkeld maar het principe is al duizenden jaren hetzelfde.

De garens werden geverfd met allerlei soorten planten.

Voor kleurechte tinten gebruikte men in steentijd al meekrap, wede, wouw en walnoot, die nu nog gebruikt worden.

Expositie Weven Van Toen Naar Nu

Oerpatronen
in het
heden

Versieringen
op aardewerk van de
Oerboeren
in hedendaags weefwerk

Trechterbekercultuur

In de Friese Wouden zijn veel sporen terug te vinden van de eerste boeren die hier meer dan 5.500 jaar geleden hun boerderijen optrokken, vee hielden en graan verbouwden. De nederzettingen van de eerste boeren waren klein, vaak een paar boerderijen bij elkaar.

De overgang van de jacht naar een primitief boerenbestaan met vee en teelt van gewassen is waarschijnlijk geleidelijk gegaan. Er viel een hoop te leren.

Het stenen gereedschap dat zij gebruikten is door amateurarcheologen teruggevonden en vormt het bewijs van hun aanwezigheid.

De eerste cultuur waarbij dit het geval was, is de periode van de Trechterbekercultuur. Deze cultuur beslaat de periode van ongeveer 5.400 tot 4.800 jaar geleden. Mensen die tot de Trechterbekercultuur behoren hebben in Drenthe de hunebedden gebouwd en worden daarom ook wel de hunebedbouwers genoemd.

Schoolstraat 29c
9285 NE Buitenpost

Hunebedbouwers

De Trechterbekercultuur is genoemd naar een typerende aardewerken pot of beker die in een open vuur werd gebakken. Het werd met de hand gevormd en het is vrijwel zeker dat het maken en bakken van aardewerk een taak van vrouwen is geweest.

Het aardewerk werd rijkversierd met patronen en motieven die ingestoken werden met behulp van een stokje.

Deze motieven gebruik ik in mijn weefwerk.

In de hunebedden is bij opgravingen veel aardewerk met veelal fraaie versieringen gevonden. In de Fryske Wâlden zijn geen hunebedden aangetroffen, maar wel enkele aardewerk scherven.

Standvoetbekercultuur

Ongeveer 4.800 jaar geleden treden er veranderingen op in het boeren bestaan in de Fryske Wâlden. Vrij plotseling worden andere gebruiken toegepast bij het begraven van de doden. Ook ontwikkelde de boerenbevolking nieuwe vormen bij het bakken van aardewerk. De naam van de nieuwe cultuur, de Standvoetbekercultuur (4.800-4.400 jaar geleden), werd afgeleid van de vorm van de beker van deze cultuur.

De doden kregen tijdens de periode van Standvoetbekercultuur een eigen graf, dat vervolgens overdekt met aarde een heuvel vormde. Deze heuvels kennen we als een grafheuvel. Het is vrij zeker dat er in de Fryske Wâlden een aantal grafheuvels hebben gelegen.

info@ijstijdenmuseum.nl
www.ijstijdenmuseum.nl